

מסורת הש"ס

(א) ג' ע"ג ט... (ב) ג' ע"ג ט... (ג) ג' ע"ג ט... (ד) ג' ע"ג ט... (ה) ג' ע"ג ט... (ו) ג' ע"ג ט... (ז) ג' ע"ג ט... (ח) ג' ע"ג ט... (ט) ג' ע"ג ט... (י) ג' ע"ג ט... (יא) ג' ע"ג ט... (יב) ג' ע"ג ט... (יג) ג' ע"ג ט... (יד) ג' ע"ג ט... (טו) ג' ע"ג ט... (טז) ג' ע"ג ט... (יז) ג' ע"ג ט... (יח) ג' ע"ג ט... (יט) ג' ע"ג ט... (כ) ג' ע"ג ט... (כא) ג' ע"ג ט... (כב) ג' ע"ג ט... (כג) ג' ע"ג ט... (כד) ג' ע"ג ט... (כה) ג' ע"ג ט... (כו) ג' ע"ג ט... (כז) ג' ע"ג ט... (כח) ג' ע"ג ט... (כט) ג' ע"ג ט... (ל) ג' ע"ג ט...

תורה אור השלם

1. ותתחם אתה אל ארצך הבדוק והוציא אתה אל מוצאי לטובה וישחט אתה לקח: כמדרש י"ג

הגהות הב"ח

(ה) י"ג ע"ג ט... (ב) י"ג ע"ג ט... (ג) י"ג ע"ג ט... (ד) י"ג ע"ג ט... (ה) י"ג ע"ג ט... (ו) י"ג ע"ג ט... (ז) י"ג ע"ג ט... (ח) י"ג ע"ג ט... (ט) י"ג ע"ג ט... (י) י"ג ע"ג ט... (יא) י"ג ע"ג ט... (יב) י"ג ע"ג ט... (יג) י"ג ע"ג ט... (יד) י"ג ע"ג ט... (טו) י"ג ע"ג ט... (טז) י"ג ע"ג ט... (יז) י"ג ע"ג ט... (יח) י"ג ע"ג ט... (יט) י"ג ע"ג ט... (כ) י"ג ע"ג ט... (כא) י"ג ע"ג ט... (כב) י"ג ע"ג ט... (כג) י"ג ע"ג ט... (כד) י"ג ע"ג ט... (כה) י"ג ע"ג ט... (כו) י"ג ע"ג ט... (כז) י"ג ע"ג ט... (כח) י"ג ע"ג ט... (כט) י"ג ע"ג ט... (ל) י"ג ע"ג ט...

מוקף רש"י

נפלה סבין והגבירה. הן טמאם סבין ויבין והטאה לטמאם וחקן נשמען וקודם שימאם השמיטה נפלה סבין מדי והפרזו עמי קלה. אם שוה כדי ביקור. וז"ל שער שיהיה ועליו ש"ה בביעוט סימנים מרז חוק. וכל חוק לביעוט לחמלא. פי' אלו מלא שיעור שיש עליו לרבו נקלה שיעוט סימנים. אם שיהיה כן שיעוט מלי' הסימנים או מלי' הסימן ואחר כך הסימנים השמיטה עד שיגיע לרובן. הרי י' ע"ג דין שיהיה לחמו מלא שיעור מרז דין שהיה נמרה והפרזו עמי. כדי ביקור של חכם. לנזקן הסבין. שנתנה נזקן להחליט הסבין לחס העיר מפני כבוד ההסבין אפי' שהטעם בן הכלטה בדיקת ועליו ע"ה. נתן דבריו לשיעורין. פעמים שהסבין דרוק המעטה פעמים שהוא קרוב ע"ה. טבא חכם. שהטעם המלך חכם ולין מופלג בעיר ממנו. כלומר לא תלי' השיעור אלא בשיעור דביקת סבין לחודיה ע"ה. או שהחליד את הסבין. מחולקו וז' המחנה מחוץ ע"ה. חתת העירי. ששט כנר את האשקין ועליו ע"ה.

שיטה מקובצת

(א) אבל רישא ונחבון אף לאחיה: ב' ורישא לר' נתן טעמא דמור דחביב: (ג) דקס"ד רישא דמור דחביב: (ד) חביבת ובביעוט קמא יסתיין עד שימאם נרשם עליו. וז"ל שבס"י לא נמצא: (ה) י"ג ע"ג טו וכו' כדברי הימים גבי מסמרות כהונה הס"ד.

השוחט פרק שני חולין

לב

עין משפט
נר מצוה

כ"ו א"מ פ"ד מהל' פרה
אדמה הלי'ם ועין
נכ"מ:
ב"ב מ"י ט"ז הל'ט:
כ"ה ב"מ ט"ז הל'ט:
כ"ט ד"ה מ"י פ"ג מהל'
שמיטה ה"ל ג' ועין
נכ"מ ס"ג ע"ג טו:
טו"ט ע"ד פ"ג כ"ג הל'ט:
ע"ז מ"י ט"ז הל'ט:
ס"ג טו"ט ע"ד ועין
ס"ג טו"ט ע"ד ועין
ע"א ח"מ ט"ז הל'ט:
ועין הכנסת ונכ"מ
וגל"מ ס"ג טו"ט ע"ד:
י"ד פ"ג כ"ג טו"ט:
ע"ב ט"ז טו"ט ע"ד:
ט"ז טו"ט ע"ד ועין ו
נכ"מ:
ע"י מ"י פ"ג מהל'
שמיטה הלי'ם שפ"ח
מהל' אבות הטומאות
הלי'ם טו"ט ס"ג טו"ט:

נשחטה בהמה אחרת
ואומה ולא אומה ומכירתה לרבנן למה לי אי לשוחט
בהמה אחרת עמה מיפוק ליה מטעם מלאכה כמו חתך דלעת עמה
ויש לומר דליתרין לשוחט שמי פרות ומכין לשוחט דמשום מלאכה
אחרת לא מפסקו כיון דשמיין לשם
פרה: אבל פרה דחולין אימא
א"א קמ"ה. וז"ל דלמך בריש וזמין
(דף י"א.) (ב) שחט אחת על מי
שמחייב טמאט פסולה על מי שמחייב
עולה כשרה דמכ"ב וכפר עליו ולא
על חבירו חבירו דומיא לדידה
שמחייב טמאט כמותו והכל מני נימא
אומה ולא אומה ומכירתה דומיא
דידה ויש לומר דהסם וכפר עליו
משמע עליו מכפר ולא על חבירו
מכפר על הממחייב טמאט כזה
דשיעור ציה כפרה וז'
ושמואל אמר אף בהמה לעוף.
ר"ת פסק כשמואל

נשחטה בהמה אחרת עמה לרבי נהן פרה
פסולה בהמה כשרה לרבנן פרה כשרה
בהמה פסולה פשיטא נשחטה בהמה אחרת
לרבי נתן איצטריכא ליה סד"א וישחט אותה
אמר רבמנא ולא אותה וחבירתה והיכי דמי
כגון ששחט שתי פרות בהרי הדדי אבל
בהמה דחולין אימא לא קמ"ל חתך דלעת
עמה דברי הכל פסולה נחטכה דלעת עמה
דברי הכל כשרה: מתני' גפלה סבין
והגבירה נפלו כליו והגבירה השחיו את הסבין
ועף בא חבירו ושחט י"אם שהה כדי שחיטה
פסולה ר"ב שמעון אומר אם שהה כדי
ביקור: גמ' מאי כדי שחיטה אמר רב כדי
שחיטה בהמה אחרת אמרי ליה רב כהנא
ורב אסי כדי שחיטה בהמה לבהמה
ועוף לעוף או דלמא אף בהמה לעוף אמר
להו לא הוה בדיחנא ביה בחביבי דאישייליה
אתמר אמר רב כ"כדי שחיטה בהמה לבהמה
ועוף לעוף ושמואל אמר אפילו בהמה לעוף
וכן כי אתא רבין אמר רבי יוחנן אפילו בהמה
לעוף רבי י"ג חנינא אמר כדי שיביא בהמה
אחרת וישחוט יביא אפילו מעלמא י"ג נתן
דברך לשיעורין אמר רב פא עומדת להטיל
איכא בנייהו אמרי במערבא שמויה דרבי
יוסי ברבי חנינא כ"כדי שיגביהנה וירביצנה
וישחוט דרבי לדקה וגסה לגסה אמר רבא
'השוחט בסבין רעה אפילו כל היום כולו
כשרה בעי רבא שהיו מרזו "שיצטרפו
ותפשוט לה מדידיה התם ברלא שהה בעי
רב הונא בריה דרב נתן י"ג שהה במיעוט
סימנים מרז חוק: ר"ש אומר אם שהה [כדי
ביקור]: מאי כדי ביקור ר"אמר רבי יוחנן כדי
ביקור של חכם אם כן נתן דברך לשיעורין
אלא כדי ביקור טבא חכם: מתני' שחט את
הוושט ופסק את הגרגרת או פסק את
הגרגרת ו"ואח"כ שחט את הוושט או שחט אחד
מהן והמתין לה עד שמתה "או שהחליד את
הסבין תחת השני ופסקו רבי ישבב אומר
נבלה ר"ע אומר טרפה כלל אמר רבי ישבב
משום רבי יהושע יכל שנפסלה בשחיטתה
נבלה כל ששחיטתה כראוי ודבר אחר גרם לה
ליפסל טרפה והודה לו רבי עקיבא: גמ' שחט
את הוושט וכו' והודה לו רבי עקיבא

נשחטה בהמה אחרת עמה. כלל מחכין: לרבי נתן. למכר
שחטת חולין כלל כוונה בהמה כשרה ופרה פסולה ואע"ג דשלא
ככוונה לא מסך דעמיה ולא מיקרי מתעסק במלאכה אחרת הואיל
ושחטתו כשרה מיפסקל משום ושחט
לרבנן פרה כשרה. דהא שחטת
בהמת חולין לאו שחטה היא ומשום
מלאכה ליכא למיפסקל דשלא במתכין
לא מיקרי עוסק במלאכה אחרת
דעמיה מפרה הוא והיכא דלא ליכין
למלאכה אחרת ליכא ליסבא הדעת
וכי אמרינן לקמן נחמכה דלעת
עמה דכרי הכל כשרה: פשיטא.
אמאי לא שמעינן דכל העוסקים
בפרה פוסלין אומה במלאכה:
בשחטה בהמה אחרת לר' נתן
איצטריכא ליה. דכיון דמלאכה לא
מיקריא שלא ככוונה כדאמרינן לקמן
נחמכה דלעת עמה דכרי הכל כשרה
משום שחטת חבירתה נמי אע"ג
דשחטה שלא ככוונה שמה שחטה
היא אמינא לא תפסקל דושחט אומה
משמע ולא אומה וחבירתה והיכי דמי
כגון ששחט שמי פרות אדומות כהדי
דלע: קמ"ל. דחולין נמי משמע
אבל רישא דמתכין אלא אחרת לא
איצטריכא דנהי נמי דלמות וחבירתה
משמע שמי פרות אדומות מיהו כיון
דמתכין למלאכה אחרת מיפסקל משום
היסבא הדעת דלא גרעה מחמיקת
לעת: חתך דלעת עמה דכרי הכל
פסולה. חתך מלאכה היא: נתחכס
דלעת עמה דכרי הכל כשרה. דשלא
ככוונה לא מיקרי עוסק במלאכה
ורשא לרבי נתן טעמא יודכמכי
ושחט אומה ולא חבירתה עמה ושלא
ככוונה נמי שמה שחטה: ברתנ' ג
נפלה סבין ופגניה. ושהה בהגנה
זו: עליו. בגדיו: או שהסבין אם
הסבין. קודם שחטה: ועף. נחייגע
וכשתחמיל לשחוט לא היה בין כח
ופסק שחטתו וגם חבירו ופסק: כדי
ביקור. מפרש בגמרא: גמ' מאי
כדי שחטה אמר רב כדי שחטה
בהמה אחרת. ולא תימא כדי שיגמור
שחטתו וכו': ה"ל בהמה כשהוא עוף
לעוף. כדי שחטה בהמה אחרת
משערין לשהיית שחטת בהמה וכדי
שחטת עוף אחר משערין לשהיית
שחטת עוף: או דילמא אפילו.
כדי שחטת בהמה משערין לשהיית
שחטת העוף דהיינו קולא: אמר
להו לא הוה בדיחנא כחביבי דאישייליה.
לא היתה דעמי גסה דדורי רבי חייל
כשלמדתה הלכה זו ולא היה בסכר
פנים עמי שאלמלא דבר זה. רב בר
לשהייתו: לשיעורין. פעמים שהיא רחוקה ופעמים קרובה: עומדים. כלן ומחוקת הטלה לארץ: איכא. בין רבי חנינא לרבי יוחנן
רבי יוחנן משער בשחטה לחודה ורבי חנינא בעי הטלה ושחטה: דקה לדקה. לשהיית בהמה דקה משערין כדי שחטת בהמה
דקה דכוותה. ואף על גב דרב ורבי יוחנן הלכה כרבי יוחנן" כיון דקיס ליה רבי יוסי בר רבי חנינא בשחטתה דרב דלמך דקה לדקה
וגסה לגסה ממילא משערין ועוף ועבדין לחומרא: כנסין רעה. שאין חפזיה חתך יפה: אפילו כל היום כולו. מאריך
ושהה בשחטה אחת: כשרה. הואיל וכל שעה הוא מוליך ומביא ולא הפסיק בשחטתו: שפיות מסו שיערטה. הפסיק
ז' ושלש פעמים בשחטה אחת ושהה בין שלשתי כדי שיעור שלש: מדידה. השחט כנסין רעה אלמלא לא מלטרפי דקא ס"ד
ואפילו הפסיק קאמר אלל שלא שהה כפעם אחת כשיעור: הסס בדלא שפה. כלל: במיעוט סימנים. שחט הרוב ושהה
במיעוט האחרון וגמר שחטתו: מסו. מי אמרינן כיון דעבד ליה רובא אתכשר או ז"ל: ח"ל כיון דהדר וגמרה כולה חדל שחטה היא:
סיקו. ולחומרא. ד'ובמיעוט קמא אי דגרגרת לאו מדי עבדי ולא שיהיה היא ולי דוושט דנקובתו במשהו מיטרפא למת נפשיך דהא כיון
דשהה חזיל ליה מעשה קמא והוה ליה נקב דעלמא אטרפה. וגמרא דהשוחט רוב סימנין והשלך מידו והעוף שמה למה אסור לחזור
ולחמך למיעוט בתורת שחטה דמוטע שיהיה על הולאר כנסין או ימחין עד שמוט. כדי ביקור חכם. בדיקת חכם. לשיעורין. פעמים
דחכם רחוק ופעמים קרוב: טבא חכם. שזה השוחט חכם הוא: ברתנ' ופסק אס בגרגרס. היינו עיקור ובהמה קאי:
חכם השני. בין הסמין לנואר: ופסקו. מלמטה למעלה: י"ג ששכ. שס חכם וכן הוא בדברי הימים (א' כז) גבי משמרות:

רבינו גרשום

בענין שחיטת חולין
כוונה (לשחיטת חולין)
בהמה פסולה ופרה כשרה
דלא חשיבא מלאכה
(ורידה): נתחך דלעת עמה
דכרי הכל כשרה אפי' לר'
נתן דפוסל פרה שחיטת
בהמה דחולין כששחטה
בהמה כוונה היא בת מינה
וכיון דחשובה שחטה
דבהמה (שחיטת) כשרה
לר' יוחנן פוסלה הפרה לר'
נחמכה דלעת כלא כוונה
אפי' לר' נתן דפוסל
שחיטת בהמה מכיוון
בחיבתה דלעת כלא כוונה
דאין חשובה (ועל) [לדבר]
הכל מלאכה: נפלו כלים
והגבירין כו' כלומר שנפלה
מפסרתו כמ"ו: או דלמא
אף בהמה לעוף כלומר
כדי שחיטת בהמה לעוף:
כחביבי וזו ר' חייא.
עומדת להטיל איכא
בנייהו כלומר ר' יוחנן
דאמר אפי' בהמה לעוף
שנפלה לארץ ואין לעשות
לה אלא לשחוט וזהו
שיעור קטן. ור' חנינא אמר
כדי שיביא בהמה אחרת
כיון כלומר לא שיביא משום
אלא שהיה עומדת לשם
וישחט שיעור כלומר
ולשחטה וזהו שיעור גדול.
כדי שיביצנה ורבינא
וישחט כלומר ורבינא
צוארה לשחוט: שהיה
מרו שיצטרפו כלומר
ולא שהה בבת אחת
כדי שחטת חבירתה אלא
שהה לפרקים שיעור כדי
(שחיטתה) שחטת אחרת.
ותפשטו ליה מדידה
כלומר רחוק עצמו א'
השוחט בסבין רעה דרבי
כשהיה: שהה במיעוט
סימנין מרז כלומר ערין
לא שחט אלא מיעוט
סימנין ושהה רובו פי'
אמרינן כיון דערין לא
שחט הרוב לא חשיבא
החתלת שחטה וכשרה
או דילמא כיון דשהה
בשחטה פסולה: כדי
ביקור טבא חכם כלומר
הסבין: ורמינא אלו
טרפות בהמה אחרת
הרישט ופסקת הגרגרת
וזה חכם דנפסלה

רבינו גרשום
בענין שחיטת חולין
כוונה (לשחיטת חולין)
בהמה פסולה ופרה כשרה
דלא חשיבא מלאכה
(ורידה): נתחך דלעת עמה
דכרי הכל כשרה אפי' לר'
נתן דפוסל פרה שחיטת
בהמה דחולין כששחטה
בהמה כוונה היא בת מינה
וכיון דחשובה שחטה
דבהמה (שחיטת) כשרה
לר' יוחנן פוסלה הפרה לר'
נחמכה דלעת כלא כוונה
אפי' לר' נתן דפוסל
שחיטת בהמה מכיוון
בחיבתה דלעת כלא כוונה
דאין חשובה (ועל) [לדבר]
הכל מלאכה: נפלו כלים
והגבירין כו' כלומר שנפלה
מפסרתו כמ"ו: או דלמא
אף בהמה לעוף כלומר
כדי שחיטת בהמה לעוף:
כחביבי וזו ר' חייא.
עומדת להטיל איכא
בנייהו כלומר ר' יוחנן
דאמר אפי' בהמה לעוף
שנפלה לארץ ואין לעשות
לה אלא לשחוט וזהו
שיעור קטן. ור' חנינא אמר
כדי שיביא בהמה אחרת
כיון כלומר לא שיביא משום
אלא שהיה עומדת לשם
וישחט שיעור כלומר
ולשחטה וזהו שיעור גדול.
כדי שיביצנה ורבינא
וישחט כלומר ורבינא
צוארה לשחוט: שהיה
מרו שיצטרפו כלומר
ולא שהה בבת אחת
כדי שחטת חבירתה אלא
שהה לפרקים שיעור כדי
(שחיטתה) שחטת אחרת.
ותפשטו ליה מדידה
כלומר רחוק עצמו א'
השוחט בסבין רעה דרבי
כשהיה: שהה במיעוט
סימנין מרז כלומר ערין
לא שחט אלא מיעוט
סימנין ושהה רובו פי'
אמרינן כיון דערין לא
שחט הרוב לא חשיבא
החתלת שחטה וכשרה
או דילמא כיון דשהה
בשחטה פסולה: כדי
ביקור טבא חכם כלומר
הסבין: ורמינא אלו
טרפות בהמה אחרת
הרישט ופסקת הגרגרת
וזה חכם דנפסלה

רבינו גרשום
בענין שחיטת חולין
כוונה (לשחיטת חולין)
בהמה פסולה ופרה כשרה
דלא חשיבא מלאכה
(ורידה): נתחך דלעת עמה
דכרי הכל כשרה אפי' לר'
נתן דפוסל פרה שחיטת
בהמה דחולין כששחטה
בהמה כוונה היא בת מינה
וכיון דחשובה שחטה
דבהמה (שחיטת) כשרה
לר' יוחנן פוסלה הפרה לר'
נחמכה דלעת כלא כוונה
אפי' לר' נתן דפוסל
שחיטת בהמה מכיוון
בחיבתה דלעת כלא כוונה
דאין חשובה (ועל) [לדבר]
הכל מלאכה: נפלו כלים
והגבירין כו' כלומר שנפלה
מפסרתו כמ"ו: או דלמא
אף בהמה לעוף כלומר
כדי שחיטת בהמה לעוף:
כחביבי וזו ר' חייא.
עומדת להטיל איכא
בנייהו כלומר ר' יוחנן
דאמר אפי' בהמה לעוף
שנפלה לארץ ואין לעשות
לה אלא לשחוט וזהו
שיעור קטן. ור' חנינא אמר
כדי שיביא בהמה אחרת
כיון כלומר לא שיביא משום
אלא שהיה עומדת לשם
וישחט שיעור כלומר
ולשחטה וזהו שיעור גדול.
כדי שיביצנה ורבינא
וישחט כלומר ורבינא
צוארה לשחוט: שהיה
מרו שיצטרפו כלומר
ולא שהה בבת אחת
כדי שחטת חבירתה אלא
שהה לפרקים שיעור כדי
(שחיטתה) שחטת אחרת.
ותפשטו ליה מדידה
כלומר רחוק עצמו א'
השוחט בסבין רעה דרבי
כשהיה: שהה במיעוט
סימנין מרז כלומר ערין
לא שחט אלא מיעוט
סימנין ושהה רובו פי'
אמרינן כיון דערין לא
שחט הרוב לא חשיבא
החתלת שחטה וכשרה
או דילמא כיון דשהה
בשחטה פסולה: כדי
ביקור טבא חכם כלומר
הסבין: ורמינא אלו
טרפות בהמה אחרת
הרישט ופסקת הגרגרת
וזה חכם דנפסלה

רבינו גרשום
בענין שחיטת חולין
כוונה (לשחיטת חולין)
בהמה פסולה ופרה כשרה
דלא חשיבא מלאכה
(ורידה): נתחך דלעת עמה
דכרי הכל כשרה אפי' לר'
נתן דפוסל פרה שחיטת
בהמה דחולין כששחטה
בהמה כוונה היא בת מינה
וכיון דחשובה שחטה
דבהמה (שחיטת) כשרה
לר' יוחנן פוסלה הפרה לר'
נחמכה דלעת כלא כוונה
אפי' לר' נתן דפוסל
שחיטת בהמה מכיוון
בחיבתה דלעת כלא כוונה
דאין חשובה (ועל) [לדבר]
הכל מלאכה: נפלו כלים
והגבירין כו' כלומר שנפלה
מפסרתו כמ"ו: או דלמא
אף בהמה לעוף כלומר
כדי שחיטת בהמה לעוף:
כחביבי וזו ר' חייא.
עומדת להטיל איכא
בנייהו כלומר ר' יוחנן
דאמר אפי' בהמה לעוף
שנפלה לארץ ואין לעשות
לה אלא לשחוט וזהו
שיעור קטן. ור' חנינא אמר
כדי שיביא בהמה אחרת
כיון כלומר לא שיביא משום
אלא שהיה עומדת לשם
וישחט שיעור כלומר
ולשחטה וזהו שיעור גדול.
כדי שיביצנה ורבינא
וישחט כלומר ורבינא
צוארה לשחוט: שהיה
מרו שיצטרפו כלומר
ולא שהה בבת אחת
כדי שחטת חבירתה אלא
שהה לפרקים שיעור כדי
(שחיטתה) שחטת אחרת.
ותפשטו ליה מדידה
כלומר רחוק עצמו א'
השוחט בסבין רעה דרבי
כשהיה: שהה במיעוט
סימנין מרז כלומר ערין
לא שחט אלא מיעוט
סימנין ושהה רובו פי'
אמרינן כיון דערין לא
שחט הרוב לא חשיבא
החתלת שחטה וכשרה
או דילמא כיון דשהה
בשחטה פסולה: כדי
ביקור טבא חכם כלומר
הסבין: ורמינא אלו
טרפות בהמה אחרת
הרישט ופסקת הגרגרת
וזה חכם דנפסלה

רבינו גרשום
בענין שחיטת חולין
כוונה (לשחיטת חולין)
בהמה פסולה ופרה כשרה
דלא חשיבא מלאכה
(ורידה): נתחך דלעת עמה
דכרי הכל כשרה אפי' לר'
נתן דפוסל פרה שחיטת
בהמה דחולין כששחטה
בהמה כוונה היא בת מינה
וכיון דחשובה שחטה
דבהמה (שחיטת) כשרה
לר' יוחנן פוסלה הפרה לר'
נחמכה דלעת כלא כוונה
אפי' לר' נתן דפוסל
שחיטת בהמה מכיוון
בחיבתה דלעת כלא כוונה
דאין חשובה (ועל) [לדבר]
הכל מלאכה: נפלו כלים
והגבירין כו' כלומר שנפלה
מפסרתו כמ"ו: או דלמא
אף בהמה לעוף כלומר
כדי שחיטת בהמה לעוף:
כחביבי וזו ר' חייא.
עומדת להטיל איכא
בנייהו כלומר ר' יוחנן
דאמר אפי' בהמה לעוף
שנפלה לארץ ואין לעשות
לה אלא לשחוט וזהו
שיעור קטן. ור' חנינא אמר
כדי שיביא בהמה אחרת
כיון כלומר לא שיביא משום
אלא שהיה עומדת לשם
וישחט שיעור כלומר
ולשחטה וזהו שיעור גדול.
כדי שיביצנה ורבינא
וישחט כלומר ורבינא
צוארה לשחוט: שהיה
מרו שיצטרפו כלומר
ולא שהה בבת אחת
כדי שחטת חבירתה אלא
שהה לפרקים שיעור כדי
(שחיטתה) שחטת אחרת.
ותפשטו ליה מדידה
כלומר רחוק עצמו א'
השוחט בסבין רעה דרבי
כשהיה: שהה במיעוט
סימנין מרז כלומר ערין
לא שחט אלא מיעוט
סימנין ושהה רובו פי'
אמרינן כיון דערין לא
שחט הרוב לא חשיבא
החתלת שחטה וכשרה
או דילמא כיון דשהה
בשחטה פסולה: כדי
ביקור טבא חכם כלומר
הסבין: ורמינא אלו
טרפות בהמה אחרת
הרישט ופסקת הגרגרת
וזה חכם דנפסלה

גמ'
נשחטה בהמה אחרת עמה לרבי נהן פרה פסולה בהמה כשרה לרבנן פרה כשרה בהמה פסולה פשיטא נשחטה בהמה אחרת לרבי נתן איצטריכא ליה סד"א וישחט אותה אמר רבמנא ולא אותה וחבירתה והיכי דמי כגון ששחט שתי פרות בהרי הדדי אבל בהמה דחולין אימא לא קמ"ל חתך דלעת עמה דברי הכל פסולה נחטכה דלעת עמה דברי הכל כשרה: מתני' גפלה סבין והגבירה נפלו כליו והגבירה השחיו את הסבין ועף בא חבירו ושחט י"אם שהה כדי שחיטה פסולה ר"ב שמעון אומר אם שהה כדי ביקור: גמ' מאי כדי שחיטה אמר רב כדי שחיטה בהמה אחרת אמרי ליה רב כהנא ורב אסי כדי שחיטה בהמה לבהמה ועוף לעוף או דלמא אף בהמה לעוף אמר להו לא הוה בדיחנא ביה בחביבי דאישייליה אתמר אמר רב כ"כדי שחיטה בהמה לבהמה ועוף לעוף ושמואל אמר אפילו בהמה לעוף וכן כי אתא רבין אמר רבי יוחנן אפילו בהמה לעוף רבי י"ג חנינא אמר כדי שיביא בהמה אחרת וישחוט יביא אפילו מעלמא י"ג נתן דברך לשיעורין אמר רב פא עומדת להטיל איכא בנייהו אמרי במערבא שמויה דרבי יוסי ברבי חנינא כ"כדי שיגביהנה וירביצנה וישחוט דרבי לדקה וגסה לגסה אמר רבא 'השוחט בסבין רעה אפילו כל היום כולו כשרה בעי רבא שהיו מרזו "שיצטרפו ותפשוט לה מדידיה התם ברלא שהה בעי רב הונא בריה דרב נתן י"ג שהה במיעוט סימנים מרז חוק: ר"ש אומר אם שהה [כדי ביקור]: מאי כדי ביקור ר"אמר רבי יוחנן כדי ביקור של חכם אם כן נתן דברך לשיעורין אלא כדי ביקור טבא חכם: מתני' שחט את הוושט ופסק את הגרגרת או פסק את הגרגרת ו"ואח"כ שחט את הוושט או שחט אחד מהן והמתין לה עד שמתה "או שהחליד את הסבין תחת השני ופסקו רבי ישבב אומר נבלה ר"ע אומר טרפה כלל אמר רבי ישבב משום רבי יהושע יכל שנפסלה בשחיטתה נבלה כל ששחיטתה כראוי ודבר אחר גרם לה ליפסל טרפה והודה לו רבי עקיבא: גמ' שחט את הוושט וכו' והודה לו רבי עקיבא